

АКО ЛЕВСКИ БЕШЕ ЖИВ

Защо „ако“? Левски е жив в съзнанието на цяла една нация. Той е българският месия, нашата национална икона! Образът му присъства и винаги ще бъде в битието на българите, защото героите са безсмъртни, те винаги са тук и сега.

Днес ние живеем в свободна Република. Това е била и главната цел в борбата на Дякона. Положените от него изключително големи усилия по организиране на мрежа от революционни комитети, умението да увлича и убеждава хора в името на обща кауза дават резултат. Той би бил изключително щастлив да се труди, живее и развива себе си в своето свободно Отечество днес. Като негови наследници ние се стараем да растем и да се развиваме като личности. Ежедневно трупаме знания и умения в училище и сме отворени към новото и градивното.

Вътрешната убеденост на Левски, че българинът трябва сам да се погрижи за съдбата си, е движеща за нас днес. Всички ние живеем с вярата, че силата е в нас и само ние ще определим бъдещето си, като сега положим здрави и стабилни основи.

Спазвайки законите, които са общи за всички, без значение от националност и етническа принадлежност, както е искал Дякона, доказваме, че той е жив в нас. Свободни по дух, силни, честни и открити, а не робски души, слаби, непочтени и подли, ние носим в себе си частица от Левски. Чрез всеки един, който работи „на ползу роду“ Дякона е жив.

Сърцето на всеки българин трепва, когато наш спортист спечели медал, сякаш Левски е направил своя лъвски скок отново. Вълнуваме се, когато името на България се чуе като символ на гордост, смелост и инициативност. Във всяка една постъпка, свързана с добротворство – от това деца или възрастни да намерят изгубена сума пари и да я върнат на притежателя ѝ, до големите дарителски кампании с благородна цел, той сякаш ни напътства да бъдем честни.

Апостолът на свободата живее в нас. Той продължава да изпълнява тази своя „поналежаща, по-висока, по-светла, по-свещена“ служба и днес чрез всички ни. Благодарен съм, че съм българин и наследник на Левски. Ще положя усилия и аз да бъда достоен човек.

Йоан Иванов Торторочев

б. клас

143. ОУ „Георги Бенковски“, гр. София